

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

24.10.2006

B6-0577/2006

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

dėl klausimų į kuriuos atsakoma žodžiu B6-0438/2006 ir B6-0439/2006

pagal Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį

pateikė Patrick Louis ir Jens-Peter Bonde

IND/DEM frakcijos vardu,

dėl tolesnių veiksmų 2005 m. rugsėjo 13 d. Europos Bendrijų Teisingumo
Teismui priėmus principinį sprendimą

Europos Parlamento rezoliucija dėl tolesnių veiksmų 2005 m. rugsėjo 13 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismui priėmus principinį sprendimą

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į EB sutarties IV antraštinę dalį ir ES sutarties VI antraštinę dalį,
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 135 ir 280 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į ES sutarties 29, 30 ir 31 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Europos Bendrijų Teisingumo Teismo (didžiosios kolegijos) sprendimą byloje C-176/03 (Europos Bendrijų Komisija prieš Europos Sąjungos Vadovų Tarybą),
 - atsižvelgdamas į generalinio advokato Damaso Ruizo-Jarabo Colomerio išvadas, paskelbtas 2005 m. gegužės 26 d. byloje C-176/03,
 - atsižvelgdamas į Sutartį dėl Konstitucijos Europai, kuri tapo negaliojanti 2005 m. gegužės 29 d.,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. lapkričio 23 d. Komisijos komunikatą Parlamentui ir Tarybai dėl Teisingumo Teismo bylos C-176/03 sprendimo pasekmių,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį,
- A. atsižvelgdamas į tai, kad baudžiamosios teisės požiūriu nėra jokių aiškių nutarimų dėl kompetencijos perdavimo Bendrijai ir kad, atsižvelgiant į didelę baudžiamosios teisės svarbą valstybių narių suverenitetui, nėra jokio pagrindo manyti, kad ši kompetencija būtų buvusi savaime perduota Bendrijai tuo metu, kai buvo perduota kompetencija tam tikrose srityse,
- B. atsižvelgdamas į bylos C-176/03 sprendimo motyvus, ypač į jo 47 punktą, kuriame nurodoma: „Apskritai, baudžiamosios teisės aktai ir baudžiamosios procedūros taisyklės nepriklauso Bendrijos kompetencijai“, ir į ypatingąjį 48 punktą, kuriame teigiama: „Vis dėlto šis paskutinis teiginys netrukdo Bendrijos įstatymo leidėjui [...] imtis priemonių, susijusių su valstybių narių baudžiamąja teise [...] siekiant užtikrinti jo skelbiamų normų veiksmingumą“,
- C. atsižvelgdamas į tai, kad EB sutarties 135 ir 280 straipsniuose aiškiai nurodoma, kad nacionalinės baudžiamosios teisės taikymą ir teisinį administravimą vykdo valstybės narės,
- D. atsižvelgdamas į tai, kad Europos Sąjungos sutartyje yra specialus straipsnis, skirtas teisiniam bendradarbiavimui baudžiamosios teisės srityje (ES sutarties 29 ir tolesni straipsniai), ypač klausimams, susijusiems su pažeidimų ir taikomų sankcijų sudedamųjų dalių apibrėžimu,

- E. kadangi antriniuose teisės aktuose visada buvo perimama tradicinė formuluotė, pagal kurią reikia numatyti „veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas“, ir neabejojama dėl valstybių narių laisvės rinktis tarp administracinės ar baudžiamosios krypties,
- F. atsižvelgdamas į tai, kad pagal Teisingumo Teismo vėl pateiktą teleologinę interpretaciją baudžiamoji teisė Bendrijoje suvienodinama visose Bendrijos teisės reglamentuojamose srityse, neatsižvelgiant į anksčiau nurodytas sutarčių nuostatas ir į valstybių narių nacionalines konstitucijas, pagal kurias dėl baudžiamosios teisės įstatymų balsuoja valstybių narių parlamentai; primindamas, kad Nacionalinės Asamblėjos delegacija Europos Sąjungai (2006 m., Nr. 2829) net siūlė, kad Prancūzijos vyriausybė padarytų išvadas ir įvykdytų Prancūzijos konstitucijos reformą,
- G. atsižvelgdamas į tai, kad tokia sutarčių interpretacija aiškiai prieštarauja prieš Teismą pagrįstai ginamai Tarybos ir valstybių narių, kurios vienintelės gali nurodyti, kokie buvo ir liko jų ketinimai, kai jos derėjosi, pasirašė ir ratifikavo nurodytas Bendrijos sutartis, pozicijai,
- H. atsižvelgdamas į tai, kad pagal sutartis sukurtos viršesnės už nacionalines institucijos yra nacionalinio ir atšaukiamo sutikimo rezultatas, o valstybės narės ir skirtingos Europos tautos, kurioms atstovaujama Europos Parlamente, akivaizdžiai tampa savo neapdairaus sutikimo aukomis, kai tik priverstinis teismo sprendimas priverčia jas savo pasirašytas sutartis kitaip interpretuoti, negu tuomet, kai jos buvo pasirašomos,
- I. atsižvelgdamas į tai, kad ši Europos sutarčių *contra legem* interpretacija supina institucijas į vienalytę sistemą, kaip buvo numatyta masiškai atmestoje Europos konstitucijoje, ir sukelia teisinį perversmą, nes nebepaisoma valdžių atskyrimo principų,
- J. atsižvelgdamas į tai, kad šios teismo praktikos taikymas visose srityse yra „vienas svarbiausių Bendrijos tikslų“, Bendrijos įstatymų leidėjas nustato tiesiogines ir viršesnes už nacionalinius įstatymus ir mūsų konstitucijas normas pagal to paties Teismo neteisingą teismo praktiką, taikomą nuo 1964 m.,
- K. atsižvelgdamas į tai, kad, kaip paaiškėja iš paties 2005 m. rugsėjo 13 d. sprendimo ir jo oficialių komentarų, šis baudžiamosios teisės suvienodinimas Bendrijoje „tam, kad būtų užtikrintas visiškas normų veiksmingumas“, gali tęstis iki begalybės ir pateisinti besitęsiantį nacionalinės kompetencijos perėmimą begalinės ir nesibaigiančios Europos naudai,
- L. atsižvelgdamas į 2005 m. lapkričio 23 d. komunikatą, kuriame Komisija paskelbė pirmąjį sąrašą devynių naujų sričių, kuriose ji ketina taikyti 2005 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimą ir panaikinti devynis Tarybos parengtus pagrindų sprendimų projektus, skirtus bendradarbiavimui teisingumo ir vidaus reikalų srityse tam, kad būtų suvienodinama Bendrijos baudžiamoji teisė šiose srityse: pagalba nelegaliems imigrantams patekti, vykti tranzitu ar kurtis ES, jūrų tarša, su mokėjimo priemonėmis susijęs sukčiavimas, pinigų plovimas, nusikalstamumas informatikos srityje, intelektinė nuosavybė, su euru susiję pažeidimai,
- M. atsižvelgdamas į tai, kad šitoks teisės Bendrijoje suvienodinimas išeina ne tik už aplinkosaugos teisės, bet ir už baudžiamosios teisės ribų, Liuksemburgo teisėjai to paties

hegemoniško „dieviško“ principo, kuriuo vadovaudamasi Europos institucijos nepaiso pasakymo „ne“, pagrindu prisiima sutartyse nenumatytą teisinio federalizmo misiją,

- N. atsižvelgdamas į tai, kad lygiagrečiai su šiuo teismo praktika paremtu baudžiamosios teisės Bendrijoje suvienodinimu Komisija be jokio sutartyse numatyto pagrindo ar įgaliojimo jau inicijavo projektą „Europos civilinis kodeksas“, kurį rengia tam tikra grupė „Von Bar“, pagal programą „Cordis“ gaunanti 4 400 000 eurų finansavimą; kad užuot sudarius be abejonės naudingą nuorodų planą, kuris padėtų palengvinti nacionalinių teisės sistemų palyginimą (pavyzdžiui, kaip „teisės aktų suvestinės“ (angl. *restatements*) Jungtinėse Valstijose), pagal šį projektą rengiamasi panaikinti įvairių nacionalinių teisės aktų, kuriais reglamentuojamos tokios įvairios sritys kaip, pavyzdžiui, sutarčių, atsakomybės, šeimos, garantijų teisė ir t. t., leidybą,
- O. kadangi būtent dėl šio klastingo metodo ir dėl jį naudojant ketinamos sukurti supervalstybės, kurios mūsų bendrapiliečiai nebenori ir kurią Prancūzija ir Nyderlandai masiškai nuteisė palankiai stebint teisės į referendumą negavusioms tautoms, Europos konstitucija nebegalioja pagal 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvenciją,
1. teigia, kad Teisingumo Teismo 2005 m. rugsėjo 13 d. priimtas bylos C-176/03 prieš Tarybą ir valstybes nares sprendimas peržengia sutartyse numatytas ribas ir todėl kelia pavojų valstybių susitarimui ir tautų suverenitetui;
 2. prašo, kad Europos valstybių ar vyriausybių Vadovų Taryba susirinktų į neeilinį posėdį tam, kad būtų svarstoma ir nutarta dėl sprendimo, kuriuo būtų nurodoma, kad kilus konfliktui Tarybos taikoma interpretacija būtų teisiškai ir praktiškai privaloma;
 3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančiai valstybei.